

II. VAZMENA NEDJELJA – BIJELA – 08. 04. 2018.
NEDJELJA BOŽANSKOG MILOSRĐA

7:00 sati: Rana župna misa

9:00 sati: Cirkovljan: *BELIĆ ALOJZ, IVAN, TOMO, BARBARA, MARGARETA; +čl. ob. MIKEC BOLTO, ANA; +čl. ob. MIKEC VALENTA; *SOKAČ MIJO, MARIJA, JOSIP; +čl. ob. KOVAČEVIĆ

9:00 sati: Otok: *ŠELJA JOSIP, STJEPAN; +čl. ob. BETI MAKSIMILIJAN I TEREZIJA

10:30 sati: Poldanjska: *ZAHVALNICA ZA 40 GODINA BRAKA; +GLAVINA LJUDEVIT, MARIJA; +čl. ob. SLAVIČEK; *NOVAK ŠTEFANIJA, IVAN I IVAN; *NAJMAN JOSIP, IVAN I ANA; *NA ČAST BOŽJEM MILOSRĐU

NAVJEŠTENJE GOSPODNE – BLAGOVIJEST – 09. 04. 2018.

7:00 sati *HEGEDUŠ EVA I VINKO; +čl. ob. HEGEDUŠ

18:00 sati: Cirkovljan: *NA NAKANU ZA OZDRAVLJENJE

19:00 sati: župna crkva: *+čl. ob. PETKOVIĆ I REPALUST

10. utorak 7:00 sati *KRALJ SNJEŽANA, ROKOV ZLATA, RIHA JURAJ; *MARĐETKO MARIJA I STJEPAN; +čl. ob. MARĐETKO

8:00 sati: Cirkovljan: *+čl. ob. ROĐAK, SETNIK ANTONIJA I FRANJO; +čl. ob. SETNIK, HORVAT LOVRO I MARIJA

11. srijeda 7:00 sati *ŠESTAN FRANJO I FRANCISKA; *SINKOVIĆ IVAN (III.)

12. četvrtak 7:00 sati *HORVAT LOVRO, MARIJA I VINKO; *+čl. ob. KOZJAK I KEČKEŠ

13. petak 7:00 sati *VUK MARIJA I STJEPAN (III.); *+čl. ob. ČIŽMEŠIJA IVANA I FRANCISKE; POSAVEC JAKOB I KATARINA

18:00 sati: Zajednička: *LUKA BERMANEC; *MOŽEK JOSIP, AMALIJA, ANTUN; REŠETAR MARIJA, ANTUN I ANA; *+čl. ob. OTO STJEPANA, +čl. ob. LOTAR I KLEKAR

Prije svete mise: prilika za sv. ispovijed; a nakon mise priprava roditelja i kumova za krštenje.

14. subota 7:00 sati *ŠTEFAN MAGDALENA, NIKOLA; PIGAC CECILIJA

18:00 sati: Krsno slavlje: krste se: Leona Mikec, Erin Marić, Ivan Radiković, Leona Sirotić, Dino Ciglaric

III. VAZMENA NEDJELJA – 15. 04. 2018.

7:00 sati: Rana župna misa

9:00 sati: Cirkovljan: *SAČIĆ BRANKA, STANISLAVA; +čl. ob. HORVAT I JANUŠIĆ

10:30 sati: Poldanjska: *MALEK FRANJO, VIKTORIJA I ANA; +čl. ob. PINTARIĆ ANTUNA; *+čl. ob. ŠESTAN I JAMBROVIĆ; *LEVČUK PETAR, VASILJ, MARIJA; BELOKUROV MIHAIL I IRINA; HORVAT NIKOLA; +čl. ob. HORVAT FRANJE; BELIĆ ANTUN I ELIZABETA

TISAK: GK, Listić sv. Jakoba

- u ponedjeljak nakon večernje svete mise pozivamo roditelje krizmanika na kratki dogovor oko skorog slavlja sakramenta Svete Potvrde u našoj župi.

- susret ministranata: u subotu u 10:00 sati; susret mladih – u subotu u 19:00 sati.

ŽUPNA KATEHEZA:

Krizmanici: Grupa I: srijeda, 15:00 sati Prvopričesnici: Grupa I: četvrtak, 16:00 sati

Grupa II: srijeda, 16:00 sati

Grupa II: subota, 09:00 sati.

OZIV: Neven Hercigonja i Aleksandra Novak; Goran Slaviček i Marija Hozmec; Ilija Jakšić i Kristina Živolić

II. vazmena nedjelja – BIJELA

8. travnja 2018.

Listić sv. Jakoba

broj 747

liturgijska godina B

To je stvar vjere. Uči u Boga, to se ne može dokazati, ali se tomu može nadati svjetlom darovane vjere i povjerenja.

Kao Stvoritelj i Uzdržavatelj svijeta i čovjeka, Bog ima reći jednu riječ više. Njegova je prva i posljednja.

Tko uistinu vjeruje u vječnoga i živoga Boga, taj vjeruje i u svoj vlastiti vječni život.

L. G.

✠ Uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: "Mir vama!" To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: "Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas." To rekavši, dahne u njih i kaže im: "Primitite Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeh, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im." Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: "Vidjeli smo Gospodina!" On im odvrati: "Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim prst u mjesto čavala, ako ne stavim ruku u njegov bok, neću vjerovati."

I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: "Mir vama!" Zatim će Tomi: "Prinesi ruku i stavi je u moj Bok i ne budi nevjeran nego vjeran." Odgovori mu Toma: "Gospodin moj i Bog moj!" Reče mu Isus: "Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vide, a vjeruju!"

Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

Evangelje po Ivanu (Iv 20,19-31)

Susret s Uskrslim

Nakon prvog susreta s Uskrslim, dok su učenici pripovijedali odsutnom Tomi što se dogodilo, nije povjerovao. Time postavlja izazov njihovom svjedočenju. Tijekom drugog susreta i on je prisutan. Sada Isus njemu postavlja izazov: poziv da dotakne Njegove rane! Smatrao je da do iskustva Uskrslog može na pouzdan način doći jedino gledanjem očima i fizičkom provjerom – sada mu Isus garantira da Uskrsli može izdržati egzaktnu provjeru.

Nije nevažno uočiti da Toma ipak nije dotakao Isusa. Zašto? Dakako, Isus Tomi jest ponudio na uvid svoje stvarno tijelo – u Evanđelju po Luki Uskrsli u potvrdu svoje tjelesnosti jede ribu! – pa je samim time ponudio i rane. No, Isusov izazov ide puno dalje od doticanja njegovog tijela jer dodirnuti rane Uskrsloga nije pravi način susreta. Iskustvo Uskrslog iskustvo je onostranog i zato je uvijek Božji dar te se ne može inducirati ljudskim silama i ne može podlijegati ljudskoj provjeri. Taj Božji dar se može samo vjerom primiti. Ponesen iskustvom Uskrsloga Toma izriče ono što će postati ispovijesna formula rane Crkve: *Gospodin moj i Bog moj!* Da je dodirnuo Isusa, to bi vjerojatno bio znak da nije povjerovao. Njegova spremnost da povjeruje bez doticanja Isusa dokaz je prave vjere. Onaj koji je bio utjelovljenje nevjere, sada izriče najveću kristološku ispovijest u Evanđelju. Doista, *Riječ bijaše Bog!*

Kao odgovor Tomi, Isus blagoslivlja sve buduće generacije koje će *povjerovati a da neće vidjeti*. Time Isusov iza-

zov ide dalje. Ne samo da je Tomi pružio priliku da dotakne njegove rane, nego mu pojašnjava da nisu i ne mogu biti presudni kriteriji koje postavlja čovjek. Da je bilo prema kriterijima učenika, nikada u Isusu ne bi prepoznali Mesiju. On ih je vodio, na neočekivane načine im dokazivao da je *Sin*. On je izabirao načine na koje će se objaviti. Sada i Toma konačno odustaje od svojih kriterija i vjerom se otvara novom Božjem očitovanju koje je pred njim. Vjera je i za njega neizostavno važna, iako su mu na dohvatu ruke Isusove probodene ruke i otvoreni bok. Zašto? Ovdje dosižemo dubinu Isusovog izazova Tomi: čak da se i fizički uvjerio u identičnost Uskrslog sa Raspetim, za Tomu to nipošto ne bi bio kraj puta. To bi bio trenutno važan zaključak, ali samo preliminaran! To bi tek bio početak puta, ali ne njegova odlučujuća i presudna faza. Samo vjera može Tomi omogućiti da u *onom koga su proboli* vidi i prepozna uzdignutog *Sina Čovječjega*, da je on *Onaj koji Jest*, da *On i Otac jesu jedno*. Samo vjera mu omogućuje da u onome koji sada stoji ispred njega prepozna *Logos*, *Riječ* koja odvijeka i uvijek *bijaše i jest Bog: Gospodin moj i Bog moj!* Toma se otvara ne samo za ono što vidi i može dodirnuti nego za sve ono što ne vidi i ne može razumjeti a pripada Božjim tajnama, Njegovu misteriju. Iako je počeo provjerom na fizičkoj, hod ipak dovršava na razini vjere jer to je jedini načini pristupa Uskrslogu. Isus stoga poziva sve slijedeće generacije na pravu, autentičnu vjeru koja nadilazi sve zemaljske uvjetovanosti. Pristupiti Bogu u *Duhu i istini*. Učenici bu-

dućih pokoljenja trebat će odmah prijeći na zrelu vjeru. Zato će *oni koji ne vidješe a vjeruju* biti – *blажeni*.

I.Č.

VJERUJEM

Gospodine, uvijek si mi pružao kruha za sljedeći dan. Makar sam sada siromašan – ja vjerujem.

Gospodine, uvijek si me obdarivao mirom. Premda se danas bojim – ja vjerujem.

Gospodine, uvijek si mi davao snagu. Iako sam danas slab – ja vjerujem.

Gospodine, uvijek si mi pokazivao put za slijedeći dan. Makar mi je moj put sada skriven – ja vjerujem. Gospodine, ti si uvijek govorio u pravo vrijeme. Premda danas šutiš – ja vjerujem.

Gospodine, uvijek si iznova osvjetljivao moj mrak. Iako sam danas u tami – ja vjerujem. Gospodine, ti si uvijek vjeran prijatelj. Unatoč svim izdajnicima – ja vjerujem.

Gospodine, ti si uvijek ispunjavao svoja obećanja. Unatoč svim sumnjama – ja vjerujem.

Iz bogoslužja sestara od Pomeyrola,
St. Etienne du Grec

“Gospodin moj i Bog moj!”

(Iv 20,28)

Nakon nemira pred ostajstvom smrti, u Tomi se pojavio nemir zbog otajstva prisutnosti. Nije mogao vjerovati da je Isus živ – nije mogao prihvatiti spasonosni nemir. Toma je jedan od nas - netko tko želi ostati čvrsto na zemlji, bez primisli iluzije.

Bog ponekad uslišava i naše pogrešne molbe. On rasipnom sinu daje baštinu i dopušta mu da ode... A Tomi veli: “Prinesi prst ovamo”. Dugim riječima: Evo ti moje tijelo. Učini ono što si tražio. Toma je zadobio uslišanje i to je njemu bilo kao kazna i prijekor.

Međutim, prvi koji zove Isusa svojim Bogom je Toma. Od Tome, prepunog sumnje, Isus je izvukao najljepšu ispovijed vjere.

Danas Isus očekuje od nas da naša vjera pokaže znakove života kako bismo imali lice koje će drugima svjetliti vazmeno svjetlo. Možda je Toma postao “nevjerni Toma” jer apostoli nisu pokazivali svoja preobražena lica...

I dok mi danas poput Tome vapimo Bogu da nam pokaže znakove, ne vidimo da nam ih daje u izobilju - znakove svoje prisutnosti i darivanje čovjeka. Pozvani smo Bogu dati jedini mogući dar ovdje na zemlji: vjerovati u njega malo prije nego li ga vidimo; vjerovati u nebo malo prije nego li ćemo u njega ući.

D.M.